

Arrest

**nr. 167 068 van 2 mei 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 december 2014 en heeft zich vluchteling verklaard op 17 december 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 20 januari 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 21 september 2015.

1.3. Op 8 februari 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de bevestiging van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Tunesische nationaliteit en bent u geboren op 13 juli 1991 te Tunis alwaar u tot uw definitieve vertrek uit Tunesië in mei of juli 2010 verbleven heeft. Van afkomst bent u een soennitische Arabier maar sedert mei 2014 bent u bekeerd tot het christendom. U genoot scholing tot de leeftijd van 13 à 14 jaar. Daarna werkte u achtereenvolgens gedurende twee jaar en zes maanden in de slagerij van uw oom en gedurende enkele jaren in de winkel met levensmiddelen van uw vader. Op datum van 20 september 2009 bent u te Tunis op religieuze wijze gehuwd met mevrouw N.(...) N.(...) , een sjitische moslima met de Iraanse nationaliteit (CG 14/19259) Op het moment van het gehoor bij het CGVS was zij zwanger van jullie eerste kind.

In mei of juli 2010 heeft u Tunesië verlaten omwille van persoonlijke problemen met de heer H.(...) J.(...). Eerder – in maart of april 2010 – had één van uw broers reeds een woordenwisseling met hem gehad. Hoewel beiden toen onder invloed van alcohol waren, escaleerde de discussie nadien in een familiale ruzie. De eigenlijke reden voor hun beider problemen is u onbekend. H.(...) kwam daarop begin 2010 vijf of zes keer samen met familieleden en vrienden naar uw ouderlijk huis om heibel te scheppen. Op een gegeven moment had u er genoeg van en heeft u H.(...) zelf geslagen. Diezelfde avond kwam wederom een met messen gewapende menigte naar u thuis. Ook de politie kwam langs, waarop u wegvluchtte naar Sers, het dorp waar uw grootvader woont. Via uw ouders en vrienden vernam u dat de familie J.(...) nog vaak langskwam om op de deur te slagen en te staan schreeuwen. Toen u na een jaar genoeg geld had verzameld, vertrok u op illegale wijze met een vissersboot naar Italië. Toen uw ouders de familie J.(...) hiervan op de hoogte brachten, werden zij niet langer belaagd. Na een vijftal maanden in Catania (Sicilië) en Perugia (Italië) reisde u vervolgens via Frankrijk illegaal per trein naar België op zoek naar werk in de landbouwsector. Daar u geen werk vond, keerde u een week later reeds via dezelfde weg en op dezelfde manier terug naar Perugia (Italië). Eind 2010 zat u op een trap in de stad Perugia toen plotseling de broer van H.(...), K.(...) J.(...), u benaderde, u uitschold en u sloeg met een flesje bier. Hij vroeg u waarom u zijn broer H.(...) in Tunesië had geslagen. Daarop nam u een glasscherf vanop de grond en sloeg u hem er op uw beurt mee terug. Zowel de hulpdiensten als de politie kwamen ter plaatse en K.(...) werd naar het ziekenhuis gebracht. Zelf werd u gearresteerd en tot vier jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens poging tot doodslag. Sinds u in Italië ook problemen kende met K.(...), de broer van H.(...), werd uw familie ook opnieuw door de familie J.(...) lastig gevallen in Tunesië.

Na uw vrijlating uit de gevangenis diende u Italië te verlaten en reisde u op illegale wijze met de trein naar België. Na twee weken haalde u uw echtgenote op die zich op dat moment in Frankrijk bevond en op 14 december 2014 keerden jullie uiteindelijk samen terug naar België. Drie dagen later diende u een asielaanvraag in waarin u verwijst naar bovenstaande problemen. Daarnaast roept u ook in rond mei 2014 te zijn bekeerd tot het christendom. Uw echtgenote zou u hiertoe hebben aangezet en zijzelf zou zich eveneens tot het christendom hebben bekeerd.

Ter staving van uw identiteit en uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw originele geboorteakte en een kopie van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor toekenning van de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

U claimt zowel voor als na uw vertrek uit Tunesië in mei of juli 2010 persoonlijke problemen te hebben gekend met H.(...) J.(...), zijn broer K.(...) en de rest van deze familie. Deze problemen vinden hun oorsprong in een geëscaleerde woordenwisseling tussen één van uw broers en H.(...) J.(...). Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, dient echter te worden opgemerkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze feiten

Zo is het allereerst uiterst bevreemdend dat u, die op de zetel van het CGVS uiteenzet dat u Tunesië in mei of juli 2010 heeft verlaten omwille van persoonlijke problemen met H.(...) J.(...) (CGVS, pp.24-30), hierover met geen woord heeft gerept ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Meer zelfs, u expliciet de vraag gesteld waarom u Tunesië in 2010 heeft verlaten, gaf u aan dat u op zoek was naar werk (vragenlijst CGVS, p.2). U met deze incoherentie geconfronteerd, stelt u dat er niet naar werd gevraagd. Gewezen op het belang van deze persoonlijke problemen met H.(...) J.(...) in het kader van uw asielpcedure en nogmaals gevraagd waarom u deze niet heeft vermeld op de DVZ, stelt u bovendien merkwaardig genoeg dat u niet aan het opletten was (CGVS, p.36). Niet alleen doet deze lakse houding afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Ook kan uw uitleg niet overtuigen, te meer omdat u, expliciet gevraagd of u bij de DVZ nog iets wilde toevoegen, antwoordde van niet (vragenlijst CGVS, p.2).

Daar deze elementen van cruciaal belang zijn voor de beoordeling van uw vrees bij terugkeer, is het niet geloofwaardig dat u deze gegevens slechts voor het eerst aanhaalt op de zetel van het CGVS.

Ook uw opeenvolgende verklaringen over uw verblijfplaatsen sinds de aanvang van uw problemen stroken niet. Op de vraag of u tot op de dag van uw vertrek uit Tunesië in Tunis bent gebleven, antwoordt u in het begin resoluut "ja" (CGVS, p.4). Verder, wanneer u uw vluchtrelaas uit de doeken doet, beweert u echter bijna een jaar tot voor uw vertrek uit Tunesië in Sers, het dorp van uw grootvader te zijn ondergedoken (CGVS, pp.27-28). Dat u zich tegenspreekt over het feit of u al dan niet bent ondergedoken, doet ernstige twijfels rijzen over uw vluchtrelaas en doet vragen rijzen bij het feit of u überhaupt omwille van problemen gevlucht bent vanuit Tunis (CGVS p.5). Indien u daadwerkelijk was moeten onderduiken, is het wel zeer merkwaardig dat u dit niet meteen zou vermelden.

Voorts is het ook zeer opmerkelijk dat u de onmiddellijke aanleiding voor de problemen die uw broer met H.(...) had tot op heden niet blijkt te kennen. U beperkt zich tot de verklaring dat zij allebei aan het drinken waren en dat hun woordenwisseling ontaardde in familiale problemen (CGVS, pp.24-25). Gezien informatie hieromtrent van primordiaal belang is kan minstens verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de betreffende omstandigheden, te meer deze problemen dermate escaleerden dat zelfs u hieromtrent uw land van herkomst diende te verlaten.

Dat u Tunesië omwille van problemen met de familie J.(...) diende te verlaten kan, gezien voorgaande, reeds ten zeerste worden betwijfeld. Hiermee rekening houdende kunnen bijgevolg ook vragen worden gesteld bij uw beweerde problemen in Italië met de broer van H.(...), i.c. K.(...) J.(...). De geloofwaardigheid van de feiten die u in Italië zou hebben meegemaakt wordt bovendien nog bijkomend ondermijnd door uw uiteenlopende verklaringen dienaangaande. Waar u tegenover de (DVZ) verklaarde dat jullie ruzie maakten over godsdienst (vragenlijst CGVS, p.1), beweert u op de zetel van het CGVS dat hij u had aangevallen omdat hij gehoord had dat u zijn broer H.(...) in Tunesië had geslagen. Andere redenen voor deze aanval waren er volgens u niet (CGVS, p.32). U deze inconsistentie voorgelegd, merkt u opeens op dat hij uw God had beledigd, uw religie en uw moeder had uitgescholden. U rechtvaardigt dat u eerder tijdens het gehoor al vermeldde dat hij u had uitgescholden (CGVS, p.36). Dit is echter allerminst een afdoende verklaring voor het feit dat u tegenover twee asielinstanties twee verschillende redenen opgeeft voor uw persoonlijke problemen met K.(...).

In het oog springt overigens ook de manier waarop K.(...) u in de stad Perugia, Italië, zou hebben weten lokaliseren. Gevraagd hoe dat gebeurde, stelt u dat u op een trap zat in Perugia en hij naar u kwam. Doorgevraagd naar hoe hij u daar dan precies heeft weten te vinden, argumenteert u dat dat een trap is waar veel jongeren zitten en dat hij de stad beter kende dan u omdat hij er al voor u was. Dit weet u omdat u "vroeger via via hoorde dat de broer van H.(...) in Italië woonde". Gepolst of u dan ook al vroeger wist dat K.(...) in Perugia woonde, geeft u echter toe niet te weten dat hij in Perugia woonde maar wel in Italië. Hoe dan ook, nogmaals om verduidelijking gevraagd over de manier waarop hij u heeft weten aan te treffen op die specifieke plaats in die bepaalde stad, stelt u het uiteindelijk niet te weten. U oppert dat het ofwel toeval was, ofwel dat iemand hem zou gezegd hebben dat u daar was (zie CGVS p. 30 ev). Het hoeft geen betoog dat deze door u geschetste gang van zaken weinig waarschijnlijk lijkt.

Kan hier voorts nog worden aan toegevoegd dat u ook geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs voorlegt ter staving van de problemen die u in Italië zou hebben gekend. U zou nochtans vier jaar gevangenisstraf hebben gehad in Italië tengevolge het conflict dat zich tussen u en K.(...) zou hebben afgespeeld. U had bovendien een advocaat die u in deze zaak verdedigde, zo stelde u. U merkte tijdens het gehoor op dat de protection officer (PO) de gevangenis in Perugia wel kan contacteren. U erop gewezen dat het aan u is om bewijsstukken voor te leggen, merkte u op dat u geen contactgegevens meer heeft van de advocaat. Nochtans noemde u uw advocaat bij naam en u gaf haar adres op (CGVS p. 32 en 33). Dat u aldus niet de mogelijkheid zou hebben haar te contacteren om stukken ter staving van uw relaas te verkrijgen en hier ter ondersteuning van uw asielrelaas voor te leggen, kan dan ook niet worden weerhouden. Desondanks heeft u tot op heden de Commissaris-generaal geen enkel tastbaar begin van bewijs aangaande uw gevangenisstaf naar aanleiding van uw conflict met K.(...) J.(...) voorgelegd. Evenmin heeft u elementen aangebracht die uw nalatigheid dienaangaande kunnen vergoelijken.

Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat ook al zou het vaststaan en aangetoond zijn dat u gedurende vier jaar opgesloten zat in een Italiaanse gevangenis, quod non, uit uw verklaringen blijkt niet dat zulks het gevolg is van een conflict met K.(...) J.(...) dat reeds zijn oorsprong kende in Tunesië, i.c. de problemen die u zou hebben gekend met H.(...) J.(...).

Voorgaande bevindingen ondermijnen reeds in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen. De vaststelling dat u bovendien pas ruim vier jaar na uw vertrek uit Tunesië besloot om asiel aan te vragen, doet bovendien eens te meer vragen rijzen bij de ernst en de oprechtheid van uw voorgehouden vrees ingeval van een terugkeer naar Tunesië. Van iemand die, zoals u, beweert zijn land te zijn ontvlucht omwille van een vrees voor vervolging dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, kan immers verwacht worden dat hij/zij deze vrees zo snel mogelijk na zijn aankomst in een veilig land te kennen geeft en internationale bescherming

vraagt. Noch gedurende uw illegale verblijf in Italië, uw doorreizen in Frankrijk, noch gedurende uw aanvankelijk illegale verblijven in België diende u evenwel een asielaanvraag in. U gevraagd waarom u zo lang gewacht hebt om asiel aan te vragen, antwoordt u dat u aan het wachten was op uw echtgenote die u op 14 december 2014 heeft vervoegd. Jullie waren naar eigen zeggen van plan om samen asiel aan te vragen zodat jullie hetzelfde dossier zouden hebben. Dit getuigt bezwaarlijk van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Voorgespiegeld dat het beschikken over eenzelfde dossiernummer toch niet opweegt tegen de persoonlijke problemen die u reeds sinds 2010 zou kennen, werpt u op dat u in Italië in de gevangenis zat. Voorgelegd dat u toch ook vanuit de gevangenis een asielaanvraag kon indienen, beweert u dan weer dat de wetgeving niet kende. Ook deze loutere onwetendheid biedt geen afdoende verschoning voor uw laattijdige asielaanvraag. Zoals reeds opgemerkt zou u in Italië bijstand hebben gekregen van een advocaat voor de zaak die tegen werd aangespannen in het kader van uw problemen met K.(...) J.(...) (CGVS p. 32). Gezien de problemen met de familie J.(...), naar u zegt, eveneens dé aanleiding vormden voor uw vlucht uit Tunesië, kan logischerwijs worden verondersteld dat uw advocaat in Italië u wel zou hebben gewezen op de mogelijkheid internationale bescherming aan te vragen in Italië.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan bovenstaande asielmotief dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om op basis van dit motief een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van art.48/4, §2, a en b aannemelijk te maken.

Behalve uw vluchtrelaas, waaraan zoals hierboven gesteld geen geloof kan worden gehecht, maakt u er tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gewag van zich bekeerd te hebben tot het christendom. Zoals uit onderstaande duidelijk zal blijken, kan ook aan dit gegeven geen enkel geloof worden gehecht.

Zo dient allereerst te worden opgemerkt dat u geenszins op een coherente en overtuigende manier kan aangeven waarom en hoe u ertoe gekomen bent u te bekeren. Enerzijds stelt u dat u zich reeds in april, mei 2014 zou hebben bekeerd. Anderzijds stelt u dat u voor het eerst met het christendom in aanmerking kwam doordat uw echtgenote uw verhalen vertelde over het christendom. Gevraagd vanaf wanneer zij dit begon te doen, stelt u evenwel dat dat vanaf 17 à 20 december 2014. U herinnert zich deze datum nog goed omdat het een nieuw begin was voor u (CGVS, pp.5-6). Aangezien uw echtgenote de enige was die u doorheen het voorlezen van verhalen uit de Bijbel van het christendom heeft overtuigd, lijkt het weinig aannemelijk dat u zich reeds een zevental maanden vooraleer u voor het eerst in aanmerking kwam met het christendom zou hebben bekeerd. Gezien uw verklaringen dat u louter op grond van de verhalen die uw echtgenote u voorlas besloot u tot het christendom te bekeren, werd u gevraagd welke verhalen zij u dan precies vertelde. U blijkt hiervan echter niet meer zo goed op de hoogte te zijn en beperkt zich tot het vaagweg stellen dat het gaat over verhalen uit het christendom en dat het christendom beter is dan jullie religie (CGVS, p.6). U slaagt er geenszins in kort te vertellen over ook maar één verhaal uit de Bijbel dat u het meeste aansprak (CGVS, p.13). U meermaals de mogelijkheid gegeven de inhoud van deze verhalen uiteen te zetten, komt u uiteindelijk niet verder dan te stellen dat het verhalen waren over Jezus en Maria. Zo kwam u te weten dat God in Maria's buik geblazen heeft en Jezus de zoon en de profeet van God is en niet van Mohammed (CGVS, pp.6-7). Dat u, die nochtans steeds benadrukt dat uw echtgenote u heel veel en altijd verhalen vertelde over het christendom, hierover niet meer weet te vertellen, is dan ook hoogst opmerkelijk. Voorts gepolst naar welke elementen uit deze verhalen u dan juist zo aanspraken, geeft u opnieuw het weinig betekenisvolle antwoord dat het om heel veel zaken of elementen gaat. Daarop om voorbeelden gevraagd, verwijst u opnieuw ontwijkend naar "veel elementen, niet zoals de islam". Nadat u nog tweemaal de kans kreeg om hierover uit te weiden, antwoordde u uiteindelijk niet meer dan dat "zij" geen onrechtvaardigheid hebben, dat je niet moet bidden zoals in Tunesië en dat het niet verboden is om te drinken zoals in Tunesië. U voegt er nog aan toe dat "uw hart door God naar hen getrokken werd en dat u voelt dat zij de waarheid vertellen" (CGVS, p.8). Driemaal gepeild naar de belangrijkste verschillen tussen het christendom en de islam, meer bepaald het soennitische geloof, moet u het antwoord uiteindelijk schuldig blijven. U komt niet verder dan te stellen dat u als moslim nooit gebeden heeft, het verschil niet kende maar aangetrokken werd door de verhalen die uw echtgenote u vertelde (zie boven). Uw hart werd meteen naar christendom getrokken en uw echtgenote vertelde u dat het beter was (CGVS, p.8). Uw echtgenote stelde u voor: "Kom, we gaan huwen volgens het christendom" en zelf vond u de religie "wel leuk" (CGVS, pp.5-6 & p.8). Het is geenszins onredelijk van u te verwachten dat u op een meer doorleefde en overtuigende manier zou kunnen weergeven op grond waarvan u besliste u tot het christendom te bekeren indien uw verklaringen op de waarheid berusten.

Frappant is voorts de vaststelling dat u, die eerder bij de DVZ verklaarde een orthodoxe christen te zijn (verklaring DVZ, p.1), niet meer weet te specificeren tot welke kerk of streek binnen het christendom u zich juist zou hebben bekeerd. U hiernaar gevraagd, vraagt zich af wat hiermee bedoeld word. Gevraagd naar wanneer u zich juist bekeerd heeft, geeft u plots aan acht maanden geleden "van

cataloog” te zijn veranderd. Met cataloog, zo verduidelijkt u, bedoelt u een strekking binnen het christendom (CGVS, p.5). Gepolst of u naast de strekking “cataloog” nog andere strekkingen binnen het christendom kon opnoemen, geeft u wederom toe de vraag niet te begrijpen en vraagt u zich af of de religie wordt bedoeld. U het bestaan van de verschillende strekkingen binnen het christendom voorgelegd, beaamt u het niet te weten en rechtvaardigt u dat u nog maar net bekeerd bent (CGVS, p.10). Dat u niet alle stromingen binnen het christendom kent, is aannemelijk, maar er kan toch redelijkerwijs worden verondersteld dat u duidelijk zou kunnen aangeven tot welke stroming u zich bekeerde.

Uw algemene kennis aangaande het christendom blijkt voorts ook uitermate ontoereikend. Zo kan u geen énkél christelijk feest kan noemen. Met welk feest de geboorte van Jezus in de christelijke traditie gevierd wordt, weet u niet. U verwijst naar de “geboorte” maar weet het niet precies. Gevraagd of u andere christelijke feestdagen kent, antwoordt u ontkennend. U verwijst louter naar een maandelijks terugkerend feest binnen de kerk waarbij er een beetje gedronken en een stuk brood gegeten wordt. De naam ervan moet u echter schuldig blijven, evenals waarom het feest maandelijks gehouden wordt. Dat u zelfs Kerstmis of Pasen niet weet te noemen – nochtans twee belangrijke feesten voor de christenen - laat andermaal weinig ruimte toe geloof te hechten aan uw voorgehouden bekering. Waar en wanneer Jezus geboren werd, weet u ook niet (CGVS, p.11). Behoudens Jezus en Maria, kent u geen andere heiligen of belangrijke personen binnen het christendom. U weet niet wat bedoelde wordt met de Heilige Drievuldigheid. Het begrip apostel is u totaal vreemd. Dat u dit niet weet, is zeer opmerkelijk, aangezien de Twaalf apostelen tot de binnenste kring van Jezus’ aanhangers behoorden en dus een belangrijke rol vervullen in de christelijke leer (CGVS, pp.10-11). Evenmin bleek u in staat de Tien Geboden op te zeggen. U kent zelfs geen enkele. (CGVS, p.33). Ook de verschillende delen van de Bijbel zijn u onbekend (CGVS, p.13). U vervolgens gevraagd of u de Heilige Communie kent, stelt u van niet. Ook de specifieke benaming van het sacrament “het doopsel” blijkt u niet te kennen. U kan deze gebeurtenis wel vaagweg omschrijven, maar u heeft het hier over u laten wassen. Uw echtgenote zou u verteld hebben dat u zich zes maanden na uw bekering moest gaan “wassen. Waarom dit na zes maanden moest, weet u niet te verklaren en u blijkt zelfs niet te weten dat dit ritueel het doopsel betreft / genoemd wordt. Tevens is het opmerkelijk dat u tot op heden nog niemand gecontacteerd heeft om u te laten dopen. Geinformeerd naar de reden hiervoor verschoont u dat u aan het werken bent, dat uw echtgenote zwanger is en u haar dient te steunen (CGVS, pp.8-10). Gepolst of u hieromtrent reeds concrete plannen heeft gemaakt voor de toekomst, schermt u wederom met het feit dat uw echtgenote zwanger is. Voorgelegd dat deze zwangerschap u toch niet hoeft te beletten zich “te laten wassen”, beperkt u zich tot de opmerking dat u werkt, zelfs op zondag. Het mag duidelijk zijn dat dit niet kan volstaan als afdoende uitleg. Bovendien liet u zich eerder tijdens uw gehoor nochtans ontvallen dat u niet werkt tijdens de zwangerschap van uw echtgenote (CGVS, p.10). Bovenstaande ondermijnt eens te meer de waarachtigheid van uw beweerde bekering. Immers, van een persoon die meent zich te hebben bekeerd tot een ander geloof dient aangenomen te worden dat hij zich voorafgaand aan zijn overtuiging en bekering heeft verdiept in de historiek, geloofsleer- en gebruiken van zijn nieuwe religie. Uw uitleg als zou u maar pas bekeerd zijn, hierover niet veel weten en alles vernemen via de verhalen van uw echtgenote omdat u niet kan lezen, is dan ook niet overtuigend (CGVS, p.12).

Ook bij de oprechtheid van uw geloofsbeleving kunnen de nodige vraagtekens worden geplaatst. Gevraagd of u als christen ooit gebeden heeft, stelt u dat u zeven maanden geleden (nvdr. februari 2015) één keer in Luik naar de kerk was geweest en daar één keer heeft gebeden (CGVS, pp.8-9). U weet echter niet te vertellen hoe u dat juist heeft gedaan. Omdat zij toen Engels praten, heeft u er niets van verstaan en weet u niet wat er juist gezegd werd. Daarnaast slaagt u er niet in één enkel gebed op te noemen en weet u niet hoe een kruisteken maakt. Gevraagd hoe het komt dat slechts éénmaal naar de kerk bent gegaan, verwijst u opnieuw naar de omstandigheden, naar uw werk. Gevraagd hoe het komt dat u louter eenmaal in de kerk gebeden heeft en niet langer daarbuiten, vergoelijkt u dat u niet kan bidden omdat u niet weet hoe dat moet (CGVS, pp.13-14). Behoudens uw eenmalige kerkbezoek heeft u uw geloof nooit op enige andere concrete manier beleden. Het clichématige antwoord dat u eerlijk bent en de mensen geen schade toebrengt, dat u een goede en correcte persoon bent, kan ook hier niet overtuigen (CGVS, p.14).

Het hoeft geen betoog dat verondersteld mag worden dat u, die welbewust de keuze zou hebben gemaakt om van geloof te veranderen, overtuigende en doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen omtrent deze nieuwe religie alsook aan de hand van specifieke en concrete verklaringen zou kunnen uitleggen waarom u precies die overstap wilde maken / heeft gemaakt. U heeft geenszins weten te overtuigen daadwerkelijk tot het christendom te zijn bekeerd.

Uit bovenstaande dient dan ook te worden geconcludeerd dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door u ingeroepen vluchtrelaas.

Met betrekking tot de door u voorgelegde documenten dient te worden vastgesteld dat deze bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag niet kunnen wijzigen. Deze documenten hebben betrekking op uw identiteit, maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat na een grondige analyse van de actuele situatie in Tunesië blijkt dat er voor burgers actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Tunesië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet (zie blauwe map, informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Rekening houdende met voorgaande bevindingen dient te worden besloten dat u geenszins het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, heeft aangetoond. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van mevrouw N.(...), N.(...) (CG 14/19259) een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus werd genomen. U bezit de Tunesische nationaliteit. Aldus werd u asielaanvraag correct beoordeeld ten aanzien van Tunesië. U kan dan ook geen aanspraak maken op een beschermingsstatus ten opzichte van Iran, het land waarvan niet u, maar uw echtgenote de nationaliteit draagt. De vaststelling dat er in hoofde van mevrouw N.(...), N.(...) (CG 14/19259) werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet immers niets af aan de appreciatie van uw persoonlijke asielaanvraag, aangezien er in uw hoofde geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen ten aanzien van Tunesië, het land waarvan u de nationaliteit bezit. Het doel van de asielprocedure is trouwens niet om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe. Tot slot en volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM, enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. Onderhavige beslissing houdt evenwel enkel in dat u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in uw privé-leven of dat u feitelijk gescheiden wordt van uw partner.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet beslis ik u de hoedanigheid van vluchteling niet te bevestigen."

1.4. De beslissing tot weigering van de bevestiging van de vluchtelingenstatus van 8 februari 2016 werd ingetrokken bij beslissing van 16 februari 2016.

1.5. Op 24 februari 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing vormt echter niet het voorwerp van onderhavig beroep.

2. Over de rechtspleging

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker zijn beroep richt tegen de onder punt 1.3. vermelde beslissing tot weigering van de bevestiging van de vluchtelingenstatus van 8 februari 2016 (zie p. 1 "Voorwerp van het beroep tot volle rechtsmacht"). Deze beslissing werd ook aan het verzoekschrift toegevoegd als zijnde de bestreden beslissing. Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat deze beslissing werd ingetrokken (administratief dossier, stuk 7 en stuk 3). Bij aldien is het beroep doelloos.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS